

ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாஸஹஸ்ரம்

ஸ்ரீமதே லக்ஷ்மிந்ருஸிம்ஹ பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேசிகாய நம:

அஸ்மத் குருப்யோ நம:

அஸ்மத் பரம குருப்யோ நம:

ப்ரஸ்தாவ பத்ததி

ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதார்ய: கவிதாரக்கிக கேஸரீ

வேதாந்தாசார்யவர்யோ மே ஸந்நிதத்தாம் ஸதா ஹ்ருதி

சீலோகங்கள்:

24: முநிநா மணிபாதுகே த்வயா ச

ப்ரதிதாப்யாம் சடகோப ஸம்ஜஞயைவ

த்விதயம் ஸகல உபஜீவ்யம் ஆஸீத்

ப்ரதமேந ச்ருதி; அந்யத: தத் அர்த்த*:

பொருள்:

இரத்தின கற்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகையே! சடகோபன் என்ற பெயர் பெற்ற நம்மாழ்வாரும் நீயும் ஒரே போன்ற செயல்களைச் செய்தீர்கள். அது என்ன? அனைவருக்கும் பயன்படக்கூடிய செயலாகும். நம்மாழ்வார் செய்தது, வேதங்கள் அனைத்தையும் தமிழில் உரைத்து அனைவராலும் ஓதக் கூடியபடி செய்தார்.

நீ செய்தது வேதத்தின் பொருளான நம்பெருமாளை அனைவரும் வணங்கும்படி உன் மீது எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வருகிறாள்.

விளக்கம்:

வேதம் ஓத வேண்டுமானால் உபநயனம் ஆகியிருக்க வேண்டும். மூன்று வர்ணத்தினராக இருத்தல் வேண்டும், புருஷர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று பல நிபந்தனைகள் உள்ளன. ஆனால் நம்மாழ்வார், வேதங்களில் உள்ள விஷயங்களைத் தமிழ்ப்படுத்தி, திருவாய்மொழியான அதனை அனைவரும் ஓதலாம்படிச் செய்தார்.

நம்பெருமாளைச் சேவிக்க வேண்டுமானால் கோயிலுக்குச் செல்லவேண்டும். சிலரால் சில காரணங்களால் கோயிலுக்கு செல்ல இயலாமல் இருக்கும்.

நம்பெருமாளைக் காண இயலவில்லையே என இவர்கள் மனம் வருந்தக் கூடும். ஆனால் பாதுகையாகிய நீ, நம்பெருமாளை உன் மீது எழுந்தருளச் செய்து, கோயிலுக்கு வெளியில் உள்ள திருவீதிகளில் அவனை சஞ்சாரம் செய்ய வைக்கிறாய்.

இதன் மூலம் அனைவரும் அவனைக் காணும்படி செய்கிறாய். வேதங்களைத் தமிழில் செய்து, அனைவரும் பயனடையும்படி

ஆழ்வார் செய்தார். அந்த வேதநாதனை நீ கோயிலுக்கு வெளியில் கொணர்ந்து, அனைவரும் பயனடையும்படிச் செய்கிறாய்.

25: ஆகர்ண்ய கர்ணாம்ருதம் ஆத்மவந்த:

காதாஸஹஸ்ரம் சடகோப ஸூரே:

மஞ்ஜு ப்ரணாதாம் மணிபாதுகே த்வாம்

தத் ஏக நாமாநம் அநுஸ்மரந்தி

பொருள்:

உயர்ந்த கற்கள் பதிக்கப்பட்ட பாதுகையே! ஆத்மஸ்வரூபம் என்ன என்பதை உணர்ந்தவர்களுக்கு நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழி மிகவும் இன்பமாக உள்ளது. இது போன்று அவர்களுக்கு நம்பெருமாள் நடக்கும்போது எழும் உனது ஓசையும் இனிமையாக உள்ளது. ஆகவே ஒரே போன்ற சப்தம் உடைய உனக்கு நம்மாழ்வாரின் பெயரையே வைத்தனர்.

விளக்கம்:

இந்த உலகில் ஒருவரைப் போன்று மற்றொருவருக்குக் குரல் இருந்தால், ஒருவர் பேசும்போது மற்றவர் வந்துவிட்டார் என நினைப்பார்கள்.

அது போன்று நீ வரும்போது எழும் நாதம் கேட்டபலரும், நம்மாழ்வார் வந்துவிட்டதாகவே எண்ணினர். எனவே உன்னையும் அவராகவே பெயரிட்டு அழைத்தனர்.

இவ்விதமாக நீயும் நம்மாழ்வாரும் ஒன்றே என நினைப்பவர்கள் செய்வது என்ன? நம்பெருமாள் ஸஞ்சாரம் செய்யும்போது எழும்பும் உனது ஒலியைக் கேட்டால்,

திருவாய்மொழியின் ஓசையைக் கேட்டது போன்றே எண்ணுகின்றனர். திருவாய்மொழியின் ஓசையைக் கேட்கும்போது, உனது நாதத்தையே அதில் கேட்கின்றனர்.

26: ய: ஸப்தபர்வ வ்யவதான அதுங்காம்

சேஷத்வ காஷ்டாம் அபஜந் முராரே:

தஸ்யாபி நாமோத்வஹநாத் த்வயா அஸௌ

லக்ருத: அபூத் சடகோப ஸூரி:

பொருள்:

முரன் என்ற அசுரனை அழித்த க்ருஷ்ணனின் ஏழு பக்தர்களைக் கடந்து, தான் எட்டாவது பக்தராக உள்ள உயர்வை நம்மாழ்வார் அடைந்தார். அவருடைய பெயரை நீ அவருக்கு பின்னால் வந்து வைத்துக் கொண்டதால் எட்டாவது நிலையில் நீ உள்ளாய். இதனால் நீ அவரை விட உயர்ந்து, அவர் உன் முன்பு தாழ்ந்தவர் ஆனார்.

விளக்கம்:

இங்கு திருவாய்மொழியில் (3.7.10) நம்மாழ்வார் - *அடியார் அடியார் தம் அடியார் அடியார் தமக்கு அடியார் அடியார் தம் அடியார் -

என்று ஏழு அடியார்களுக்குத் தன்னை அடியாராக கூறிக்கொண்டார்*. நீ உன்னை அவருக்கும் அடியாராக எட்டாவது இடத்தில் அமைத்துக் கொண்டாய்.

இதனால் அவர் உன்னை விட ஒரு படி தாழ்ந்தவராகி விட்டார்.....

பாதுகாதேவி வருவாள்....

தாஸன் விஜயலக்ஷ்மி ஸ்ரீனிவாஸன்.....

